

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

ZEVENDE JAARGANG

NUMMER 79, JUNI 2013

Geliefde familie,

Hoe is het zo met jullie. Wij moeten zeggen, wij zijn een beetje van slag. Je zult vragen: "Hoe komt dat zo?". Jullie zullen het wel gemerkt hebben dat de *familievanderslikke.nl* site al enkele weken uit de lucht is. En voor de nieuwsbrief maken wij veel gebruik van deze site. Zo zoeken wij uit wie al een bijdrage heeft geleverd, wie "**de Jarige van de maand**" is geweest, en wie waar woont. Dus jullie begrijpen het wel, Het was echt behelpen. Desondanks zijn wij er toch in geslaagd om met jullie medewerking een mooie nieuwsbrief samen te stellen. Allemaal bedankt daarvoor. En nu maar hopen, dat de site weer snel in de lucht is. Wij wensen jullie weer wederom veel leesplezier.

FOTO VAN DE MAAND

Het zijn nu twee foto's van de maand geworden. Weer foto's uit de oude doos.

Links is **Cornelis van der Slikke**, ook wel **oom Kees** genoemd. Hij is geboren op 4 maart 1883 en overleden te Vlaardingen op 1 maart 1957. Rechts is zijn vrouw **Elizabeth van der Slikke- Sluimer**, ook wel **tante Betje** genoemd. Zij zijn getrouwd in het geboortjaar van onze (groot-)ouders en wel op 9 december 1914. **Oom Kees** is een broer van onze (over-)grootvader en wel van **Opa Marinus van der Slikke**. Voor zover wij weten hebben zij geen kinderen gehad. Wij kunnen ons nog herinneren dat **oom Kees** in Vlaardingen heeft gewoond. In de Waalstraat te Vlaardingen had hij een schoenmakerij en het was, zoals dat werd gezegd, een eerste klas schoenmaker.

Cornelis Johannis van der Slikke

Elizabeth van der Slikke- Sluimer

Redactie:
M.M. van der Slikke
Email:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
Email:
Toom@kpnmail.nl

HET ZIEKENHOEKJE

Van **Chris Vuijk** kregen wij de volgende dankbetuiging naar aanleiding van de vele kaarten en dergelijke die hij heeft gekregen vanwege zijn hartinfarct en de operaties die daarop volgden.

Beste familie,

Ze zeggen een beetje jong voor een hartinfarct, maar toch is het mij overkomen.

Chris Vuijk

Op de lijst van 10 mogelijke oorzaken kon ik er wel achter 8 een “vinkje” zetten. En ja als je dan 's nachts op je bed ligt met een infarct dan denk je wel (en ook daarna) dat je leven echt maar aan een draadje hangt en dat je gezondheid toch wel heel erg belangrijk is. Na het infarct ben ik een eerste keer geholpen, er zijn toen 3 stands geplaatst waarbij 9 vernauwingen zijn verholpen, bij de tweede behandeling is één stand geplaatst met 2 vernauwingen. Tussendoor kreeg ik nog een bacterie waardoor de 2e behandeling moest worden uitgesteld en ik bijna twee weken met een infuus op m'n rug heb gelopen... afijn inmiddels alweer bijna 3 weken thuis, en het gaat gelukkig goed.

De hoeveelheid kaarten die ik(wij) hebben ontvangen is bijna overdreven, ook van de familie ontvingen we veel kaarten met blijken van meeleven, hiervoor zeggen wij jullie allen hartelijk dank, het doet bijzonder goed en het is fijn als er nog aan elkaar gedacht wordt.

En om mee af te sluiten.....

Elke dag kwam in het ziekenhuis iemand je kamer een beetje schoonmaken, de ene keer binnen een minuut klaar en een keer 10 minuten..

Die van 10 minuten was een nette gekleurde Pakistaanse vrouw, die gebrekkig Nederlands sprak.. Ik heb haar een keer of 4 gezien.

Toen ik op enig moment in het ziekenhuis lag te mokken en chagrijnig te zijn en de vrouw net weg was uit mijn kamer kwam ze kennelijk direct op de gang een collega tegen en begonnen een gesprek... Als je dan wat hoort ga je onbewust liggen luisteren.

Ik hoorde ze spreken over God, geboden, je handen vouwen en tot slot hadden ze het zeer uitgebreid over dankbaarheid..., dit sprak me bijzonder aan...

Zonder aanleiding kwam de vrouw daarna nogmaals om de hoek kijken en wenste me een gezegende dag, hierna heb ik ze niet meer gezien.

Later toen Marjan op bezoek kwam, een beetje in een dip zat en ook nogal liep te zuchten dat het allemaal zo lang duurde kon ik met overtuiging wijzen op die woorden van die vrouw namelijk dankbaarheid. Zoveel hebben we nog om dankbaar voor te zijn, kijk eens om je heen, kijk eens wat je hebt? Geen reden tot klagen maar dankbaarheid!

Allen een hartelijke groet

Chris en Marjan

GEBOORTE

Afgelopen dinsdag 11 juni werden wij verrast met het volgende mooie geboortekaartje.

Het geboortekaartje van Jesse en Rens

En een paar foto's (wie is wie?)

Het doet ons een genoegen om via deze nieuwsbrief **Egbert, Aline en hun kinderen** te feliciteren met de geboorte van **Jesse en Rens**. Verder wensen wij hun van harte nog vele gezonde maar bovenal gezegende jaren toe.

In korte tijd is het de tweede tweeling die binnen onze familie zijn geboren. Totaal hebben wij nu dus drie tweelingen waarvan twee in de familie van (oom) **Ben van der Slikke**.

Dan volgt nu zoals gebruikelijk de betekenissen van de namen.

Bennie: **Sterk en moedig als een beer, maar ook zoon van het zuiden, gelukszoon en tenslotte de gezegende.**

Jesse: **is een Hebreeuwse naam en betekent "Jaweh bestaat".**

Egbert: **Schitterend zwaard.**

Laurens: **De met lauweren bekranst.**

Het zijn allemaal prachtige namen met mooie betekenissen.

In de vorige nieuwsbrief hebben wij abusievelijk niet gemeld dat er bij een gezin een baby'tje wordt verwacht. Gelukkig kregen wij van hen een reminder.

Martijn en Debora de Groot- van Krimpen mailde daarom ons het volgende.

Dag oom Maarten,

Naar aanleiding van de vorige nieuwsbrief, hebben wij u gemaaild dat ook wij weer gezinsuitbreiding verwachten, en wel D.V. eind september. Wij zien nu dat het niet in de nieuwsbrief opgenomen is, waarschijnlijk vergeten. Daarom alsnog een keer onze 'aanmelding'.

Groeten Martijn & Debora en kinderen de Groot

Martijn en Debora, onze excuses voor deze misser. In ieder geval gefeliciteerd met deze mooie tijding. Wij hopen dat alles goed mag gaan en wij horen graag als de baby is geboren.

Marius en Joanne Mudde- op den Brouw, medio juli.

Wilco en Gerliene Huizer- de Waard, begin augustus.

Martijn en Debora de Groot- van Krimpen, eind september.

EEN BIJDRAGE VAN.....

Helaas is het ons deze maand, doordat de *familievanderslikke.nl* site uit de lucht is, niet gelukt om een neef of nicht te vinden die nog geen bijdrage heeft geleverd aan de nieuwsbrief.

Ter compensatie vinden jullie onderstaand een artikel over het schort van onze (over-) grootmoeder.

Oma's schortje

Oma aan het aanrecht

Volgens ons weten de meeste van onze (klein-) kinderen niet wat een schortje is.

Het voornaamste gebruik van oma's schortje was, om haar jurk te beschermen, omdat ze er maar een paar had. Maar ook omdat het makkelijker was, om een schortje te wassen in plaats van een jurk.

Oma gebruikte haar schortje ook als pannenlappen, om de pannen van de kachel of uit de oven te halen.., maar het diende ook om de tranen en vuile neus van de kinderen af te vegen..

En als ze de eieren uit het kippenhok ging halen, was het schortje ook heel handig, om de eieren te dragen.

Als er visite kwam, konden haar verlegen kinderen onder haar schortje schuilen. En als het koud was kon ze haar armen er indraaien en opwarmen.

Het was ook heel geschikt om de menige zweetdruppeltjes af te vegen, als ze gebukt stond over de kachel, met koken. Hout voor de kachel werd ook in het schortje binnen gebracht.

Uit de tuin droeg ze allerhande soorten groente naar binnen, en als de erwten gedopt waren gingen de schillen in het schortje.

In de herfst werd het schortje gebruikt om de appels op te rapen, die onder de bomen lagen.

Als oma onverwachts visite aan zag komen, je stond er van te kijken, hoeveel meubeltjes dat ouwe schortje nog kon stoffen, in een paar seconden.

Als het eten klaar was, ging oma naar buiten en zwaaide ze met haar schortje, dan wist iedereen dat het tijd was om binnen te komen.

Het zal nog lang duren, voordat iemand uitgevonden heeft, wat voor zoveel doelen gebruikt kan worden, zoals het schortje!

Vergeet niet!! In deze tijd, zouden wij er gek van worden, te weten hoeveel bacteriën er in dat schortje zaten.

Toch heb ik er nooit wat aan overgehouden, ...of toch ???????
En dat is liefde.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

(Oom) Benjamin is weer bereid gevonden iets over zijn jeugd te schrijven. Het is een heel spannende geschiedenis die wij, omdat het diverse pagina's bevat, over een paar nieuwsbrieven verdelen.

De gevonden aansteker

Oude benzineaansteker

Boffen jullie ook wel eens. Nou ik wel hoor. Vind ik daar op een zaterdag op straat zo'n prachtige zilveren benzineaansteker. Tegenwoordig heb je aanstekers in alle maten en kleuren, maar dat was vroeger niet zo.

De meeste mensen hadden een gewone aansteker die te vullen was met benzine. Die vulde je natuurlijk niet aan de benzinepomp. Nee dat zou veel te gevaarlijk zijn. Stel je voor, de benzine zou over je hand lopen. Er ging maar een klein beetje benzine in de aansteker en je deed er weer een hele tijd mee.

En dan moest je ook nog letten op dat lontje. Het was immers geen gas, dus de benzine ging via een lontje naar boven en door het vuursteentje werd het dan aangestoken.

De (was) benzine kocht je gewoon bv bij de kapper, de meeste kappers verkochten naast hun knipwerk sigaretten, shag, sigaren en jawel ook benzine voor de aansteker.

In een *glazen* flesje, want plastic was nog niet zo in gebruik. Het was wel al sporadisch te verkrijgen.

Flesje wasbenzine

Zo herinner ik me dat op ik mijn 8^e jaar voor het eerst een plastic brandweerauto met een echte ladder kreeg. Daarvoor speelden we met speelgoed van hout of blik en Dinky Toys.

Kleine autootjes, en jawel dan maakten we van gebruikte lucifers weggetjes en daar konden we uren mee spelen.

Wel jammer dat mijn moeder de lucifers al gebruikt had, dan kon ik ze niet meer gebruiken om er fikkie

Eén van de vele Dinky Toys

Achter de kerk stond een urinoir

mee te steken. Want dat was ook wel eens leuk. Achter de kerk bij ons in de straat, daar had je een stenen hokje (urinoir) en als er geen kerk was kon je er weggedoken, best wel eens een vuurtje stoken. Daar heeft toch niemand last van. (Gelukkig doen tegenwoordig de kinderen dat niet meer).

Pas op hoor!! Want ik hoor het toch nog wel eens dat er af en toe stoute jongens zijn. Net als ik. Het is heel gevaarlijk. Lees de volgende keer maar verder.

Hartelijke groeten,
(Oom) Benjamin

Zoals jullie inmiddels gewend zijn volgt nu weer een oud kinderliedje. Maar er zullen best wel kinderen zijn die dit kinderliedje ook kennen.

In een groen knollenland

In een groen, groen, groen, groen
knollen-, knollenland
Daar zaten twee haasjes heel parmant
En de een die blies de fluitefluitefluit
En de ander sloeg de trommel.

Daar kwam opeens een jager, jagerman
En die heeft er één geschoten
En dat heeft, zo je denken, denken kan
De ander zeer verdrotten

Daar zaten twee haasjes heel parmant

OPA'S HERINNERINGEN

De vorige maal eindigde **Opa** met:

In augustus 1984 verhuisden wij naar “Rehoboth” te Rotterdam, waar wij, nu ik dit schrijf, nog wonen. Hier hebben wij ons 55-jarig huwelijk mogen vieren. Zal het onze laatste woning zijn?

Dan komt nu het laatste deel van “**Opa's Herinneringen**”.

Ondanks de vele moeilijkheden in ons leven is er alle reden toe de Heere ootmoedig te danken voor Zijn barmhartigheden ons betoond.

Nu, oktober 1992: Meer dan 58 jaar gehuwd, 89 kleinkinderen, 24 achterkleinkinderen.
“*Wat zullen we de Heere vergelden voor Zijn weldaden ons bewezen*”.

Er blijft een uitzien. Dag en nacht bezet het ons om op goede gronden te kunnen getuigen:
“*Hij is de mijne en ik ben de Zijne*”.

*Hervormd Lokaal
(oude situatie)*

Wij hebben het voorrecht nog onder een zuivere bediening van de leer naar Gods Woord te mogen verkeren, bij Hervormd Lokaal onder ds. M van Roon. De Heere geve dat hij ook dienstbaar moge zijn voor degene uit ons geslacht die onder hem mogen kerken. Ook moge de Heere werken in hen, die elders onder het Woord Gods opgaan. Allerlei ouderdomskwalen laten zich gelden. De gezegende Huntington kon er zich moeilijk onder schikken. En inderdaad, het valt niet mee.

Dat het een gezegend einde moge zijn.

*“Hoe menigmaal hebt G’ ons Uw gunst betoond,
't Zij G’ een fontein deedt uit een rotst ontspringen,
Of op een hoop de waat’ren samendringen,
Wanneer de stroom door U werd uitgedroogd”.*

Vader (Opa)

Tot zover **“Opa’s Herinneringen”**. Het is onze wens en bede dat het nog tot zegen mocht strekken.

In het boekje van (o)ma: **“Eeren Abrams God”** is een brief opgenomen van (o)ma die zij op 24 april 1959 geschreven heeft aan de weleerwaarde heer ds. Van de Breevaart. Deze brief is echter nooit verstuurd. In deze brief verhaalt oma’s haar bekeringsgeschiedenis.

Wij realiseren ons dat al veel geschreven is. Desondanks leek het ons goed om deze brief ook in de **“Slikkertjes-Nieuwsbrief”** op te nemen omdat vele deze brief niet kennen doordat zij niet in het bezit zijn van eerder genoemd boekje.

MIJN HOBBY

De redactie van de **“Slikkertjes-Nieuwsbrief”** heeft (tante) **Sophia van der Slikke-Gerrets** gevraagd iets over haar hobby te schrijven. Zij maakt van papier hele mooie kaarten, tasjes e.d., dus best de moeite waard om te horen hoe zij daartoe gekomen is en wat ze met al die kaarten doet.

Geliefde familie,

Enkele weken geleden kreeg ik een mail van de redactie van **“Slikkertjes-Nieuwsbrief”** met het verzoek een stukje te schrijven over mijn hobby. Daar kan je natuurlijk niet omheen. Dus....

Hoe is het gekomen.

Zo’n drie en half jaar geleden ging mijn man {(Ome) Maarten} met pensioen. Van de kinderen kreeg hij een boekbindcursus. In één van de vorige nieuwsbrieven heeft hij daar uitvoerig over geschreven.

Dit betekende dat, als (oom) Maarten aan het boekbinden was, ik alleen zat in de kamer. Onze dochter Marieke vond dat heel zielig en gaf mij als cadeau een hobbypakket om kaarten te maken. Aanvankelijk dacht ik: **“Wat moet ik hiermee”**.

Maar omdat het toch een leuk pakket was ben ik begonnen met kaarten maken. Nu, meer dan drie jaren later, moet ik zeggen dat ik er bijna aan verslaafd ben.

3D plaatje

Hoe gaat het te werk

Het eerste pakketje wat ik kreeg om kaarten te maken bestond uit een aantal velletjes met daarop wat plaatjes gedrukt. Hiermee kon ik 3D-plaatjes mee maken.

Het is heel eenvoudig. Je knipt de plaatjes eruit en plak ze daarna met speciaal tape van halve millimeter dik op elkaar. Omdat de plaatjes steeds kleiner worden krijg je een 3D effect.

Maar op een gegeven moment ga je ontdekken dat er veel meer te maken valt. Dit betekende wel dat je in het een en ander moet investeren. Allereerst heb ik een cuttlebug, een soort snijmachine met een paar snijmallen gekocht.

Met dit apparaat heb ik de mogelijkheid om plaatjes te stansen (snijden) maar ook om mee te embossen, of te wel een 3D effect aan een plaatje geven. In de afgelopen jaren heb ik tevens enkele tientallen snijmalletjes, stempels, stempelinkt en heel veel soorten en kleuren papier en karton gekocht.

Een cuttlebug

Met al dit materiaal is dit dan een goede basis om allerlei kaarten te maken. En niet alleen maar kaarten. Inmiddels maak ik ook tasjes, doosjes, enveloppen en zelfs schilderijtjes. En geen een kaartje, tasje, doosje, envelop of schilderij is eender. Ondanks dat ik er inmiddels al meer dan honderden heb gemaakt.

Mijn productie

Waar gaan al die kaarten e.d. heen

Je zul je afvragen wat doet je er mee met al die kaarten, tasjes, enveloppen enz.

In het begin ging ik met de kaarten de verjaardagen af en verkocht dan zoveel dat ik nieuwe snijmallen, papier e.d. kon kopen. Maar dit bracht geen voldoening.

Dus kwamen wij op het idee om voor een goed doel kaarten te maken, oftewel de meeropbrengst van de kaarten, enveloppen e.d. maar ook van boekbinden te

doneren aan een goed doel.

Doel donatie

Wij hebben gekozen voor de Gehandicaptenzorg de Schutse in Kesteren. Onlangs hebben wij op een beursje gestaan in Capelle aan den IJssel. (Oom) Maarten heeft toen meer dan twintig boeken ter reparatie aangeboden gekregen en ikzelf heb toen voor meer dan 260 euro verkocht zodat wij uiteindelijk de Schutse konden verblijden met een groot bedrag. Op zaterdag 15 juni hopen wij op de grote beurs in Kesteren te staan. Spannend hoeveel dit zal opbrengen.

Hartelijke groeten,
(tante) Sophia

Zoals de vorige maal al is opgemerkt, een aantal familieleden heeft inmiddels iets over hun hobby geschreven. Wij kunnen ons voorstellen dat er veel meer familieleden zijn die er een hobby op na houden. Door deze verzoeken wij jullie om ook eens iets daarover te schrijven voor de nieuwsbrief. Wij houden ons aanbevolen.

JARIGE VAN DE MAAND

Dan volgt nu een bedankje aangaande **“de Jarige van de maand mei”**.

Lieve familie,

Heel hartelijk bedankt voor alle goede wensen die ik via kaarten, e-mails en e-cards kreeg voor mijn verjaardag! Het was erg leuk, en ik was erg verrast over het aantal. Er was er zelfs een met geld voor een bloemetje, en ik kan zeggen dat de roosjes nu nog op tafel staan!

Bettine

Liefs,
Bettine van der Kolk

Dan een herinnering aangaand **“de Jarige van de maand juni”**.

In de vorige nieuwsbrief hebben wij gemeld dat wij via geheime kanalen (AIVD) een melding voor **“de Jarige van de maand juni”** hadden ontvangen waar wij niet omheen konden. Nu zijn er boze tongen die beweren dat **“de Jarige van de maand juni”** lid is van de AIVD. Dit vanwege het feit dat zij onder andere een donkere bril draagt op de foto om zo niet direct erkend te worden.

Maar wij geloven dit natuurlijk niet, de ware redenen zijn:

- zij is D.V. op 28 juni jarig, de 99e geboortedag van **Oma van der Slikke- Don;**
- zij hoopt die dag vijftig jaar te worden en dat is een hele bijzondere leeftijd;
- zij is inmiddels ook al een paar maal **oma** geworden en dat moet ook gevierd worden.
- En tenslotte vindt zij het leuk om héééééél veééééél kaarten te ontvangen.

Dus al met al genoeg redenen om **“de Jarige van de maand juni”** te zijn.

“De Jarige van de maand juni” is daarom geworden:

De jarige van de maand juni

Hannie Treure- Vuijk

Als je haar met een kaart wil verrassen, dan moet je deze sturen naar:

**Hannie Treure- Vuijk,
Koolwijk 12,
3343 RB Hendrik Ido Ambacht**

Mailadres: **ctreure@solcon.nl**

Voor de maand juli hebben wij ook een melding ontvangen voor "de Jarige van de maand".

Het is geen "Jarige van de maand" geworden, maar "Jarigen van de maand".
Al vroeg in de maand kregen wij het volgende verzoek.

Aan de redactie van Slikkertjes-Nieuwsbrief,
Per adres: mmvdslikke@klikSAFE.nl
t.a.v. Oom Maarten,

Annelies

Beste oom Maarten,

Ik heb een leuk idee voor "de Jarige van de maand juli".
Het is een heel bijzonder stel in de familie, want het gaat om een eenige tweeling.
Ze hopen namelijk op 31 juli zestien jaar te worden en dat is wel een leuke leeftijd om in het zonnetje gezet te worden.
Zij hebben net examen gedaan en het is nu wachten op de uitslag. Maar ze stonden er goed voor!

Mariëlle

Ruim 15 jaar zijn ze de enige tweeling in de familie geweest, en in dit jaar zijn/waren er opeens 2 tweelingen op komst.

Nu de tweeling een lange vakantie hebben, helpen ze Aline ook goed en kijken uit naar de komst van haar 2-ling. Hun handen jeuken om daarna ook bij te kunnen springen.

Is dit geen reden genoeg om dit keer een uitzondering te maken en **2 jarige van maand** te hebben. Want uiteraard kan ik niet kiezen wie van de 2 het anders moet worden. Anders sturen ze maar een gezamenlijke kaart en kunnen ze die verdelen

Hun gegevens zijn: **Annelies en Mariëlle Snetselaar**
Hoofdweg 158
6744 WP Ederveen

Hartelijk groet van Elise Dirksen

[Bij deze!](#)

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia.